

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0578 van 26 augustus 2014
in de zaak 2010/0598/SA/1/0558

In zake:

1. mevrouw [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Katia BOUVE
kantoor houdende te 8420 De Haan, Mezenlaan 9
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

mevrouw [REDACTED]
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Steve RONSE
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 27 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel van 19 januari 2010 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een vergunning verleend voor de verkaveling van een perceel.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 7 mei 2012 met nummer S/2012/0097 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen omwille van het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 juni 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben MOONEN, die loco advocaat Katia BOUVE verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Kaat DECOCK, die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 27 september 2010 in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 25 januari 2011 geoordeeld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomenende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 8 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomenende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel een aanvraag in voor een vergunning voor *“het verkavelen van een stuk grond”*.

De aanvraag beoogt de opsplitsing van een perceel in twee kavels, waarvan lot 2 al bebouwd is met de woning van de tussenkomenende partij.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 13 juli 2001 vastgesteld gewestplan 'Oostende - Middenkust', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 oktober tot en met 5 november 2009, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op een voor de Raad onbekende datum voorwaardelijk gunstig advies.

Belgacom adviseert voorwaardelijk gunstig op 28 oktober 2009.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel adviseert voorwaardelijk gunstig op 8 december 2009.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt ongunstig op 6 januari 2010:

“ ...

Ik sluit mij niet aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen. Gelet op de bestaande perceelsconfiguratie rondom lot 1, gelet op de beperkte grootte van lot 1 en de te kleine tuinzone (5 m), is de inplanting van een nieuwe woning storend voor de aangelanden en is aldus de verkaveling niet aanvaardbaar.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel weigert op 19 januari 2010, omwille van dit advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een verkavelingsvergunning aan de tussenkomen partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomen partij op 29 januari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij, die dit administratief beroep op 8 februari 2010 onontvankelijk verklaart.

De tussenkomen partij tekent op 20 februari 2010 opnieuw administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 14 april 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij het administratief beroep in te willigen en onder voorwaarden een verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 27 april 2010 beslist de verwerende partij op 27 mei 2010 als volgt het administratief beroep in te willigen en voorwaardelijk een verkavelingsvergunning te verlenen:

“ ...

De configuratie rondom lot 1 is dusdanig dat het voorstel haalbaar is. Links bevindt de woning zich op 14,9m van de perceelsgrens, rechts komt lot 2 voor, eigendom van de aanvrager. Achteraan komt een open tuin voor.

Het lot is 344ca, niet groot, maar toch aanvaardbaar in deze omgeving, die vrij divers is.

...

Dat de inplanting storend is voor aangelanden dient tegengesproken. De oriëntatie is dusdanig dat de middagzon achteraan voorkomt, enkel een beperkte avondzon kan de linkerbuur hinderen, evenwel vrij laat op de dag pas. De afstand tot de linkerbuur kan op de verdieping best 4m blijven. Gezien de platte dakvorm en de maximale dakhoogte van 5,8m kan dit aanvaard worden.

Het voorstel is derhalve passend in zijn omgeving en verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening mits het opleggen van voorwaarden:

-de bouwdiepte op het gelijkvloers wordt beperkt tot 15m achter de rooilijn

-de bouwdiepte op de verdieping wordt beperkt tot 12 achter de rooilijn

Belangrijk is het gegeven dat na de verkaveling nog een stedenbouwkundige vergunning dient aangevraagd te worden. Op dat moment kan geoordeeld worden of de zichten, meer bepaald deze aan de linkerzijden aanvaardbaar zijn. Verondersteld kan worden dat bij de conceptie van de woning rekening met dit aspect zal gehouden worden, met hoge ramen of eventueel ondoorzichtig glas.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Op 4 augustus 2011 wordt voor lot 1 van de verkaveling een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de bouw van een eengezinswoning.

De eerste verzoekende partij heeft bij aangetekende brief van 8 september 2011 bij de Raad beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze stedenbouwkundige vergunning. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1112/0051/SA/1/0033.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 7 mei 2012 met nummer S/2012/0097 geoordeeld dat de verzoekende partijen tijdig bij de Raad beroep hebben ingesteld en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

De Raad heeft met het arrest van 7 mei 2012 met nummer S/2012/0097 geoordeeld dat de verzoekende partijen het rechtens vereist belang hebben, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Principieel geldt alleen de inhoud van het inleidend verzoekschrift als uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van (de middelen van) een beroep bij de Raad, zodat de verzoekende partijen nadien geen middelen meer kunnen toevoegen.

In hun toelichtende nota vermelden de verzoekende partijen een nieuw middel, meer bepaald: *'Foutieve uitoefening van de beoordelingsbevoegdheid door de Deputatie'*.

Los van de vraag of dit middel voldoet aan de vereisten van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO, oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen dit middel al hadden kunnen invoeren bij de indiening van hun verzoekschrift, zodat de Raad hoe dan ook geen rekening houdt met deze uitbreiding van (de middelen van) het verzoekschrift, maar alleen met de initieel, in het inleidend verzoekschrift vermelde middelen.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun eerste middel roepen de verzoekende partijen als volgt de schending in van artikel 4.7.19 §2 VCRO en artikel 4.7.23 §4 VCRO:

“ ...

GESCHONDEN GEACHTE REGELGEVING

a. *De weigering van de verkavelingsaanvraag van 19/01/2010 werd niet aangeplakt, zoals bepaald in art. 4.7.19 §2 van de Vlaamse Codex R.O. Hierdoor konden wij niet tussenkomen, omdat het niet aangeplakt werd.*

b. *Brief op 13/1/2012 van Gemeente Gistel aan Mevr. [REDACTED] dat de verkavelingsaanvraag geweigerd werd in de zitting van 19/01/2010 op basis van het ongunstig advies van Ruimte en Erfgoed.*

c. *09/02/2010 Beroepschrift wordt onontvankelijk verklaard. Art.4.7.23 §4 Codex voorziet dat de beslissing op bevel van de burgemeester gedurende 30 dagen moet aangeplakt worden op de plaats waarop de aanvraag betrekking heeft. Dit is niet gebeurd.*

d. *De formaliteiten om bezwaar aan te tekenen kloppen niet. De bekendmaking van de verkavelingsvergunning waarvan kopie in bijlage, document aangeplakt sinds 11/06/2011 heeft het over een goedkeuring gemeente 19/01/2010. Het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking. §4. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de Deputatie. Dit is fout en misleidend.*

e. *In het uittreksel uit het notulenboek van college van burgemeester en schepenen dd. 09/06/2010 wordt vermeld dat het besluit van de Deputatie genomen werd op 31/05/2010, wat fout is. Dit was 27 mei 2010.*

...”

2.

De tussenkomende partij repliceert hierop dat zij tijdig administratief beroep heeft ingesteld omdat de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel aan haar betekend werd met een brief van 25 januari 2010.

De tussenkomende partij stelt verder dat zij deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel wel degelijk aangeplakt heeft.

Tot slot wijst de tussenkomenende partij er op dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middel, omdat zij zelf hoe dan ook bij de verwerende partij geen administratief beroep kunnen instellen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel.

3.

In de toelichtende nota stellen de verzoekende partijen dat er, omwille van de gebrekkige aanplakking ervan, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel nog steeds administratief beroep mogelijk is, zodat de verwerende partij daarover nog niet mag beslissen.

Verder stellen de verzoekende partijen in hun toelichtende nota dat een correcte bekendmaking van voormelde weigeringsbeslissing een substantiële vormvereiste is.

Bovendien heeft de bestreden beslissing volgens de verzoekende partijen geen uitvoerbare kracht, omdat ze nooit aangeplakt is.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals hiervoor al vermeld, geldt principieel alleen de inhoud van het inleidend verzoekschrift als uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van (de middelen van) een beroep bij de Raad, zodat de verzoekende partijen nadien niet alleen geen middelen meer kunnen toevoegen, maar ook de middelen niet anders kunnen uitleggen dan in het verzoekschrift.

Voor zover de verzoekende partijen in hun toelichtende nota aanvoeren dat de verwerende partij geen beslissing mocht nemen omdat de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel nooit aangeplakt is, en aanvoeren dat de bestreden beslissing geen uitvoerbare kracht heeft omdat ze niet aangeplakt is, geven zij een volledig andere inhoud aan hun eerste middel.

De Raad kan geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van een middel in de toelichtende nota, wanneer de verzoekende partijen deze bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals in casu, al hadden kunnen inroepen bij de indiening van hun verzoekschrift.

De Raad houdt dan ook alleen rekening met het middel, zoals geformuleerd in het inleidend verzoekschrift.

2.

In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen dat de verwerende partij met de bestreden beslissing artikel 4.7.19 §2 VCRO schendt omdat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel niet aangeplakt is.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel heeft de aanvraag van de tussenkomenende partij geweigerd en de verzoekende partijen zijn gekant tegen de vergunning, zodat zij er zelf geen administratief beroep kunnen of moeten tegen instellen, laat staan vanaf de aanplakking ervan: de Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middelonderdeel.

Los daarvan blijkt uit stavingstuk 2 bij de toelichtende nota (*foto aanplakking*) dat voormelde weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel aangeplakt is, zodat het middelonderdeel hoe dan ook feitelijke grondslag mist.

3.

Verder voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.7.23 §4 VCRO, dat bepaalt dat de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van de deputatie gedurende dertig dagen wordt aangeplakt.

Deze openbaarmaking heeft als doel belanghebbende derden, zoals de verzoekende partijen, de mogelijkheid te bieden de beslissing van de deputatie aan te vechten en de verzoekende partijen hebben tijdig bij de Raad beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing, zodat zij ook bij dit middelonderdeel geen belang hebben.

Het eerste middel is dan ook, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun tweede middel zetten de verzoekende partijen uiteen:

“Bezwaar op stedenbouwkundige voorschriften

- *In de beoordeling door het college van burgemeester en schepenen lezen wij: ...
Wij hebben niet beweerd dat onze TUIN zuidgericht is, in ons bezwaarschrift staat dat
“...”*

Toen wij in 1993 het huis hebben aangekocht stond het reeds 3 jaar te koop. Het doorslaggevend argument om het te kopen was de belofte van Mevr. ■■■■ dat er op het perceel ernaast (haar tuin), nooit zou gebouwd worden en dat wij dus steeds vrij en onneembaar zicht en privacy zouden hebben aan de zijde waar wij wonen en leven.

Het verdwijnen van deze voordelen zal ontegensprekelijk leiden tot een waardevermindering van ons woonhuis.

- *De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in het verslag Provinciale Stedenbouwkundige Ambtenaar (art 4.7.22.Codex) “Enkel een beperkte avondzon kan de linkerbuur hinderen, evenwel op de late dag pas.” doet ons reageren.*

Beste Raad, mogen wij er op wijzen dat wij sinds jaar en dag op elk ogenblik kunnen genieten van de zon en dan ook niet bereid zijn deze zon te laten verdwijnen achter een muur die opgetrokken wordt op een vrij klein perceel. Wij wensen geen enkele hinder of waardevermindering te aanvaarden. Wanneer wij na een volle dagtaak thuiskomen, wensen wij ongelimiteerd in tijd van de avondzon te kunnen genieten. Wij werken tenslotte ook voor onze boterham.

Wij willen wijzen op het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dd. 6/1/2010.

...

Als het aangewezen lijkt om braakliggende percelen tussen de bestaande bebouwing aan te snijden, zou men misschien toch beter overwegen om half-openbebouwing toe te laten, wat eerder zal overeenstemmen met het overheersende straatbeeld in oostelijke richting, met een zekere afstand te bewaren ten opzichte van de rooilijn, gezien de gevaarlijke bocht waarin het perceel zich bevindt. Er wordt door het doorgaand verkeer van en naar de Vaart weinig rekening gehouden met de plaatselijke bewoning en aangepaste snelheid is er eerder een uitzondering. Dus ook naar veiligheid toe een belangrijk aspect.”

2.

De tussenkommende partij antwoordt dat het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bijzonder kort is en de verwerende partij niet bindt. Zij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing, waarin de verwerende partij de bezwaren van de verzoekende partijen onderzoekt en beantwoordt.

Beoordeling door de Raad

Een middel moet, krachtens artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO, bestaan uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregels, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen volgens de verzoekende partijen geschonden zijn.

De Raad beschouwt de argumentatie van het tweede middel van de verzoekende partijen niet als een (voldoende) omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, laat staan van de wijze waarop de verwerende partij, volgens de verzoekende partijen, met de bestreden beslissing regelgeving, voorschriften of beginselen schendt.

De verzoekende partijen formuleren in hun tweede middel alleen maar opportuïteïtskritiek, terwijl de Raad alleen bevoegd is zich uit te spreken over de wettigheid van een bestreden beslissing.

Uit de kritiek van de verzoekende partijen blijkt dat zij een andere mening hebben over de verenigbaarheid van de door de bestreden beslissing verleende verkavelingsvergunning met de onmiddellijke omgeving, maar dat is niet voldoende is om te besluiten dat de beoordeling van de verwerende partij kennelijk onredelijk is of dat de verwerende partij vertrekt van onjuiste feitelijke gegevens of deze gegevens niet correct beoordeelt.

Het tweede middel is dan ook onontvankelijk.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In hun derde middel voeren de verzoekende partijen als volgt de schending aan van artikel 4.8.1.1° VCRO en “de beginselen van behoorlijk bestuur”:

“a. Deze weigering van 10/01/2010 werd niet aangeplakt zoals bepaald in art. 4.7.19 §2 van de Vlaamse Codex R.O. Het dossier bevat ook geen verklaring van bekendmaking.

b. Mevr. [REDACTED] gaat op 19/02/2010 in beroep bij de Bestendige Deputatie, die per brief dd 03/03/2010 bij de gemeente het vergunningsdossier opvraagt.

Ook deelt de Bestendige Deputatie op 14/04/2010 mee aan het Gemeentebestuur dat er een hoorzitting zal gehouden worden op 27/04/2010, waarop alle partijen zullen worden uitgenodigd.

Wij werden niet uitgenodigd. Wij lezen wel dat een zekere [REDACTED] en vriendin uitgenodigd werden EN aanwezig waren, die geen partij zijn.

Gelet op het feit dat er geen aanplakking gebeurde konden wij niet tussenkomen.

Op 27 mei 2010 behandelt de Bestendige Deputatie dit beroep. Hier wordt dus onbetwistbaar de regelgeving en de beginselen van behoorlijk bestuur geschonden.

c. Wij stellen ook een procedurefout vast: in het door de Gemeente aangeplakte bericht van 11/06/2010 waarbij de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen in zitting van 19/01/2010 aan het publiek wordt medegedeeld, wordt vermeld dat beroep tegen deze beslissing bij de Bestendige Deputatie moet ingediend worden; wat in strijd is met de bepaling in art.4.8.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De laatste administratieve aanleg was nl. de Bestendige Dep. en derhalve dient beroep gericht te worden naar de hogere instantie, zijnde de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dit aangeplakt bericht is dus fout en misleidend. Hoe kan het College van Burgemeester en Schepenen op 19/01/2010 EN een WEIGERING en een GOEDKEURING beslissen?"

2.

De tussenkomende partij wijst er op dat zij bij de verwerende partij administratief beroep ingesteld heeft tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel.

De verzoekende partijen hadden geen mogelijkheid om bij de verwerende partij administratief beroep in te stellen, zodat zij volgens de tussenkomende partij geen belang hebben bij dit middelonderdeel.

Verder repliceert de tussenkomende partij dat de eventuele niet-aanplakking van de bestreden beslissing geen invloed heeft op de wettigheid ervan, maar alleen op de start en/of het verstrijken van de beroepstermijn bij de Raad.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals eerder al vermeld bij de beoordeling van het tweede middel, moet een middel, krachtens artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO, bestaan uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregels, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen volgens de verzoekende partijen geschonden zijn.

De verzoekende partijen roepen wel de schending in van 'de beginselen van behoorlijk bestuur', maar verduidelijken niet welk beginsel van behoorlijk bestuur de verwerende partij met de bestreden beslissing schendt, laat staan hoe, zodat dit middelonderdeel onontvankelijk is.

2.

De verzoekende partijen bekritisieren met hun derde middel dat zij, omwille van de gebrekkige aanplakking van de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gistel, niet zijn kunnen tussenkomen in de administratieve beroepsprocedure, maar de VCRO bepaalt niet dat derden worden betrokken in de administratieve beroepsprocedure tegen een weigeringsbeslissing van een college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg.

Deze kritiek van de verzoekende partijen heeft dan ook geen betrekking op de bestreden beslissing. Zij betreft de inhoud van VCRO zelf, waarover de Raad zich niet mag uitspreken.

Voor zover de verzoekende partijen aanvoeren dat de bestreden beslissing niet aangeplakt is, verwijst de Raad naar de beoordeling van het eerste middel dat de verzoekende partijen tijdig bij de Raad beroep ingesteld hebben tegen de bestreden beslissing, zodat de beweerde gebrekkige aanplakking de verzoekende partijen niet belet heeft de bestreden beslissing aan te vechten.

Het derde middel is dan ook, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS